

Text fonamental per aquesta Quaresma:

L'Esperit del Senyor reposa sobre meu,
perquè ell m'ha ungit.
M'ha enviat
a portar la bona nova als pobres,
a proclamar als captius la llibertat
i als cecs el retorn de la llum,
a posar en llibertat els oprimits,
a proclamar
l'any de gràcia del Senyor.

Feia ja una estona que el grup estava callat. Ningú volia començar o potser, donada l'hora, ningú tenia res a dir. Havien llegit el text d'Isaïes, i havien comentat els primers versets, però en arribar a "posar en llibertat als oprimits" s'havia fet un silenci. Potser no era una repetició de tot el que s'havia dit fins aquells moment?

Jo penso que aquesta frase és un resum de tot el missatge, els pobres, els famolencs, els sense llum i sense esperança... tots aquests són els oprimits, uns per unes causes, altres per altres... però oprimits. Per tant no hi veig res de nou que no hàgim dit abans. És més del mateix.

Es van mirant uns als altres. El Jordi, la Montse, la Cris, la Mireia, el Jaume.... en fi els 12, es mirem com interrogant els altres si estan d'acord amb el que acaba de dir en Pau, i s'accepta que aquesta frase no aporta cap novetat. Sabem el que hem de fer, sabem que ens hem de comprometre, sabem que no s'hi valen les mitges tintes... els temps actuals són els que són, i demanen un pronunciament operatiu i pràctic a favor de la gent, a favor dels pobres, en una paraula, dels oprimits.

Ara és quan tots miren cap al mossèn. Està callat, com passa generalment. Potser ell tingui alguna cosa a afegir.

"Estic pensant que nosaltres ens estem preguntant el que cal fer, i no està gens malament. Però la meva ment fa una estona s'ha centrat en qui va pronunciar aquest text d'Isaïes a la sinagoga de Nazaret. Jesús la va citar per explicar la seva identitat, la seva missió i el seu projecte. Jo recordava aquell dia en que va preguntar als seus deixebles qui deia la gent que era Ell. Aquí en canvi és Ell el que diu des de dintre seu, qui és, que aporta, que vol i espera: "posar en llibertat els oprimits" Bé, us dono unes pistes per a reflexionar i pregar fins a la setmana entrant...

Tots prenen nota de les preguntes, uns en un quadern, altres al mòbil o a la *tablet*. Aquestes mateixes són les preguntes que ara et proposo fer:

- 1.- Em sento sotmès, a contracor, a alguna opressió ? De quin tipus? Amb quines conseqüències? Com reaccio?
- 2.- Què significa a la pràctica que Jesús sigui alliberador de les opressions? Ho he experimentat alguna vegada?
- 3.- Conec gent que viu oprimida? Noms? Situació? Què faig per ells.. ?
- 4.- Quina postura tinc davant l'actual situació de la societat ? En primer lloc postura interior meua, de conviccions. En segon lloc què faig?
- 5.- Vaig sol o acompanya en aquesta tasca? Soledat o comunitat? Aïllament o xarxa? Alguna conclusió?

Jesús Renau sj
